

เสียง นกหวีด ปลุกใจ

ปลุกประเทศสู่การปฏิรูป
หน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ไทย
ที่ต้องจดจำ

- นิธิ เอียวศรีวงศ์
- สุรชาติ บำรุงสุข
- พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์
- วีรพงษ์ รามางกูร
- ไชยันต์ ไชยพร
- วาสนา นาน่วม
- ชัยวัฒน์ สถาอานันท์
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
- คำ ผกา
- ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ
- นงนุช สิงหเดชะ

เสียงนกหวีดปฏิบัติ ตัวอย่าง

ตัวอย่าง

เสียงนกหวีดปฐีวดี

ตัวอย่าง

กองบรรณาธิการสำนักพิมพ์มติชน
รวบรวมและเรียบเรียง

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๗

เสียงนกหวีดปฏิวดี • กองบรรณาธิการสำนักพิมพ์มติชน : รวบรวมและเรียบเรียง

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, มีนาคม ๒๕๕๗

ราคา ๑๒๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

กองบรรณาธิการสำนักพิมพ์มติชน. เสียงนกหวีดปฏิวดี. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๗. ๑๔๔ หน้า.

๑. ไทย--การเมืองและการปกครอง I. ชื่อเรื่อง

๓๒๐.๙๕๙๓

ISBN 978 - 974 - 02 - 1262 - 1

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาท, สุพจน์ แจ่มเร็ว, สุชาติ ศรีสุวรรณ,
ปิยชนัน สุทธิทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์, นงนุช สิงห์เดชะ

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เท่งวิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : จุจิรัตน์ ทิมวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บูณปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พิธลัก สามสี
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : สุภาชัย สุชาติสุธารธรรม • พิสูจน์อักษร : ศรัวิไล ปานสีทา
กราฟิกเลย์เอาต์ : กิตติชัย ส่งศรีแจ้ง • ออกแบบปก-ศิลปกรรม : อริญชัย ลิ้มพานิช
ประชาสัมพันธ์ : ตรีธนา น้อยสี • ภาพประกอบ : ศูนย์ภาพมติชน-ข่าวสด

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้จำนวนมากในราคาพิเศษ
เพื่อมอบให้วัด ห้องสมุด โรงเรียน หรือองค์กรการกุศลต่างๆ

โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๔๑-๙๐๑๒

สำนักพิมพ์มติชน

www.matichonbook.com

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤตย ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๒๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๔๙-๕๔๑๔

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤตย ประชานิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด

อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤตย ประชานิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๔๑-๙๐๑๒

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co.,Ltd.

12 Tethsabannaruean Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่ปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อนกับของธรรมชาติ ลดภาวะโลกร้อน และส่งเสริมสุขภาพที่ดีของผู้อ่าน

สารบัญ

คำนำ : ปฏิวัตินกหวีด ประวัติศาสตร์อันแสนแพง “ประชาธิปไตยไทย”	๗
ปฏิรูปการเมือง นิธิ เอียวศรีวงศ์	๒๕
ปฏิรูปการเมือง วีรพงษ์ รามางกูร	๓๕
การจรรโลงประชาธิปไตยกับมติดการปันอำนาจ... ท่ามกลางการหายไปของ “การปฏิรูปการเมือง” พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์	๔๕
ข้อเสนอต่อกระบวนการปฏิรูปประเทศไทย สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์	๕๓
ความขัดแย้งระหว่างประชาชน-รัฐสภา-ศาลรัฐธรรมนูญ ไชยันต์ ไชยพร	๖๑
แนวโน้มการเมือง ไชยันต์ ไชยพร	๖๗

“คลื่นมหาชน” ราชดำเนิน ๒๕๕๖

ปรากฏการณ์ “ทำนบแตก” เพราะทนไม่ไหว

หงนุช สิงหเดชะ

----- ๗๓

ประชาธิปไตยแบบ “เพื่อไทย” “แบรนต์เนมปลอม”

เลยไปไม่รอด

หงนุช สิงหเดชะ

----- ๗๔

สิบวาทกรรมซ่อนเร้น : สิบกระแสความขัดแย้ง

สุรชาติ บำรุงสุข

----- ๘๗

ยุทธการยึดเมือง! สงครามชิงศูนย์กลางอำนาจรัฐ

สุรชาติ บำรุงสุข

----- ๙๗

ปฏิวัติประชาชน อีกรูปแบบของปฏิวัติเงียบ

เมื่อกองทัพ “ติดล็อก”

วาสนา นาน่วม

----- ๑๐๗

ป่วย...ว่าด้วยการเลือกตั้ง

ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ

----- ๑๑๙

จดหมายถึงคุณสุเทพ เทือกสุบรรณ

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์

----- ๑๒๗

คนเท่ากัน

คำ ผกา

----- ๑๓๓

ปฏิวัตินกหวีด ประวัติศาสตร์อันแสนแพง “ประชาธิปไตยไทย”

กระแสดต่อต้าน พ.ร.บ.นิรโทษกรรมเหมาเข่งที่พรรคเพื่อไทยผลักดัน เป็นจุดเริ่มต้นแห่งการเมืองมวลมหาประชาชนที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมืองอันร้ายลึกของประวัติศาสตร์การเมืองไทยระหว่างช่วงปลายปี ๒๕๕๖-ต้นปี ๒๕๕๗ ที่ต้องบันทึกไว้เพื่อศึกษาและวิเคราะห์อย่างไม่อาจละเว้นได้

“ประชาธิปไตย” สถาบันพรรคการเมืองเก่าแก่ที่สุดของประเทศต้องก้าวออกมาจากเวทีสภา ใช้เวทีท้องถนนเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อต่อสู้กับพรรคเพื่อไทยและสิ่งที่เรียกว่า “ระบอบทักษิณ” โดยใช้ฐานมวลชนเดียวกับกลุ่ม “พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” เคลื่อนไหว อันประกอบด้วยคนชั้นสูงและคนชั้นกลางในเมือง

ชัดเจนตั้งแต่ “ราชินิกุล” นักธุรกิจเ็นองค์กรต่างๆ อาจารย์และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยหลายแห่ง บุคลากร “ทางการแพทย์” ข้าราชการ “ดารา” และเหล่า “เซเลบ” สื่อและองค์กรสื่อบางส่วน โดย

มีมวลชนภาคใต้-กทม. ของพรรคประชาธิปัตย์เป็น “พื้นฐาน” สำคัญ
แน่นอน ทั้งหมดล้วนมีสถานะ ยศถาบรรดาศักดิ์ มากด้วย
ทรัพย์และสติปัญญา แตกต่างอย่างลิบลับกับฟากคนเสื้อแดงที่ถูก
เหยียดเป็นเพียง “ควายแดง” หรือ “ทาส” หรือ “ขี้ข้า” สถานะที่เพียบ
พร้อมนี้ถือเป็นแต้มต่อสำคัญที่ทำให้การขับเคลื่อนของประชาธิปัตย์
เสี่ยงดังและมีน้ำหนัก สามารถยกระดับการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้นได้ต่อ
เนื่อง

ตั้งแต่กตตันจนรัฐบาลต้องหยุด พ.ร.บ.นิรโทษกรรม

กลายมาเป็นยกระดับ ขับไล่รัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และ
ล้มล้างระบอบทักษิณ

ไปจนถึงการ “ปฏิรูปประเทศ” ริเซ็ดประเทศใหม่

ภายใต้ “คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทย
ให้เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
(กปปส.)” ที่มีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นผู้นำคนสำคัญ พร้อมกับ
ล้างภาพลักษณ์เก่าที่เป็นสีเทาๆ ของนายสุเทพ เป็นภาพลักษณ์ที่
ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ใกล้ชิดและมัดใจมวลชนในนาม “ก้านันสุเทพ” ที่มี
“นกหวีด” และ “ธงชาติ” เป็นเครื่องมือต่อสู้ทางการเมือง

การปฏิรูปประเทศที่นายสุเทพชูธงขึ้น ดูเหมือนจะมีหน่อเนื้อ
มาจากนายสนธิ ลิ้มทองกุล อย่างปฏิเสธไม่ได้ นายสนธิพูดถึงนาย
สุเทพครั้งหนึ่งว่า “พรรคประชาธิปัตย์ คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ เริ่ม
ที่จะเข้าใจแล้วว่า เราต้องเปลี่ยนประเทศเพื่อคนไทย ๖๕ ล้านคน เรา
ไม่ใช่แค่ต้องการล้ม พ.ร.บ.นิรโทษกรรม เราไม่ได้ต้องการแค่พิพากษา
คนตระกูลชินวัตร เราต้องการจะจัดระบบใหม่เพื่อเปลี่ยนประเทศ
ทั้งหมด การยุบสภาก็ไม่ใช่วางออกจริงๆ แต่ต้องยุตินักการเมือง
๒-๓ ปี ถวายคืนพระราชอำนาจ”

นั่นคือฝันของนายสนธิ และนายสุเทพก็รับช่วงดำเนินการต่อ
อย่างคึกคัก

นายสุเทพเริ่มต้นปฏิบัติการสู่ฝันด้วยยุทธวิธีเดินสองขา คือให้
ประชาธิปไตยขับเคลื่อนในสภา ส่วนตนเองพร้อม ส.ส.อีก ๘ คนลาออก
จากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมานำมือบนท้องถนน เริ่ม
จากเวทีสามเสน เวทีราชดำเนิน และขยายไปสู่การชัตดาวนักรุงเทพ
ด้วยการตั้ง ๗ เวทีกลางชุมชนใหญ่ของ กทม. การลาออกจาก ส.ส.
ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่าการต่อสู้ครั้งนี้เป็นเรื่องของ “มวลมหาประชาชน”
ไม่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ อันนำไปสู่การเกิดขึ้นของ “คณะ
กรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตย
สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.)” เพื่อต่อสู้กับ
ฝ่ายตรงข้ามคือเพื่อไทยและระบอบทักษิณอย่างเข้มข้น โดยนาย
สุเทพระบุว่าประชาธิปไตยรูปแบบเดิมใช้การไม่ได้ โดยเฉพาะในต่าง
จังหวัดที่อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ค้ำชูของระบอบทักษิณ จึงต้องมีการ
บริหารจัดการใหม่ โดยให้มีนายกรัฐมนตรีคนกลาง และสภาประชาชน
ที่มาจากสาขาอาชีพต่างๆ มี กปปส. เป็นองค์กรนำ เพื่อ “ปฏิวัติ
ประชาชน-ปฏิวัตินกหวีด” ล้มล้างระบอบทักษิณและรัฐบาลเพื่อไทย
ที่ กปปส. เห็นว่าเป็น “ข้าทาสของระบอบทักษิณ”

ระหว่างการขับเคลื่อนของ กปปส. ที่เชื่อว่าประชาธิปไตยต้อง
ออกแบบใหม่ ระบบเลือกตั้งเดิมโดยเฉพาะในต่างจังหวัดใช้ไม่ได้ ต้อง
ให้ผู้มีความรู้โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ-ในหมู่คนชั้นสูงที่มีการศึกษาดี
ร่วมกันออกแบบใหม่ จนนำไปสู่การถกเถียงเรื่อง “สองนคราประชา
ธิปไตย” ที่นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์บัญญัติขึ้น โดยผู้ที่หยิบเรื่อง
นี้ขึ้นมาพูดอย่างมีน้ำหนักคือ “ดร.โกร่ง” นายวีรพงษ์ รามางกูร

ดร.วีรพงษ์บอกว่า “ขณะนี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจในต่าง
จังหวัดได้รู้หนำไปอย่างมาก...ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คนใน
กรุงเทพฯ ไม่รู้ และมีทัศนคติว่าคนต่างจังหวัดยังโง่ อีกทั้งยังมีความ
คิดว่า...

‘คนต่างจังหวัดตั้งรัฐบาล คนกรุงเทพฯ ล้มรัฐบาล’

แต่หาว่าไม่ว่าต่างจังหวัดได้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่จะมีส่วนร่วมในการปกครอง รวมทั้งมีส่วนในการตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเกิดปรากฏการณ์สองนคราประชาธิปไตยหรือ “รัฐซ้อนรัฐ” ขึ้น กล่าวคือ ประชาชนต่างจังหวัดลงคะแนนเสียงให้กับพรรครัฐบาล แต่คนในเมืองและคนกรุงเทพฯ ลงคะแนนเสียงให้พรรคฝ่ายค้าน ดังนั้น จึงเกิดการแบ่งฝ่าย... เราจึงเห็นการต่อสู้กันระหว่างพรรคประชาธิปไตยซึ่งเป็นตัวแทนของคนในสังคมชั้นสูงกับรัฐสภาซึ่งเสียงส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัดที่อยู่นอกเขตเมือง

...ถามว่า การปรองดอง หรือการประนีประนอม จะเกิดขึ้นหรือไม่

เท่าที่ฟังดูคงจะไม่เกิด องค์กรอิสระซึ่งสนับสนุนโดยคนเมืองกรูกับรัฐสภา ซึ่งรวมทั้งสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูง หรือวุฒิสภา ไม่ยอมลดราวาศอก ส่วนทางฝ่ายรัฐสภาไม่ยอมรับฝ่ายตุลาการเพราะเห็นว่าตุลาการทำเกินอำนาจ เกิดการชกเยือกกัน

เหตุการณ์เช่นนี้ส่วนมากจะจบลงด้วยการปฏิวัติ รัฐประหาร แต่ก็จะเป็นการจบลงชั่วคราว ซึ่งคราวนี้หากเกิดขึ้นอีก ไม่แน่ว่าอนาคต ๑๐ ปีข้างหน้าของเราจะเป็นอย่างไร

จึงไม่สามารถทำนายผลข้างหน้าได้”

แม้ ดร.วีรพงษ์จะบอกว่าไม่สามารถทำนายผลข้างหน้าได้ แต่ หากมองผ่านสายตาของนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่เป็นแกนนำการเคลื่อนไหวคราวนี้ ทฤษฎี “สองนคราประชาธิปไตย” ได้ถูกพิสูจน์ว่าเป็นจริงอีกครั้ง โดยมีกรกล่าวอ้างถึงมวลมหาชนนับล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนกรุงเทพฯ คนชั้นกลาง คนชั้นสูง อาจารย์ ข้าราชการ แพทย์ พยาบาล ฯลฯ ได้ลุกขึ้นมาปฏิวัติยึดอำนาจกลับเป็นของประชาชนสำเร็จแล้ว

นายสุเทพจึงประกาศว่า รัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ขาด

ความชอบธรรมในการบริหารประเทศ และรัฐบาลตกอยู่ในฐานะโมฆะ เนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับของประชาชน พร้อมทั้งมีการประกาศ ตั้งคณะกรรมการภาคประชาชนขึ้นมา เพื่อสถาปนา “รัฐบาลของประชาชน”

อย่างไรก็ตาม หากมองผ่านสายตาของฝ่ายตรงข้ามคือ นปช. และคนเสื้อแดง อาจจะแตกต่าง

โดยเฉพาะหลังจากนายสุเทพนำมวลชนเข้ายึดกระทรวงการคลัง กรมประชาสัมพันธ์ ตัดน้ำตัดไฟ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน นางริดา โตจิราการ ประธาน นปช. ได้ออกแถลงการณ์ตอบโต้ กล่าวหา ๔ ข้อ คือ

๑. นายสุเทพและแกนนำมวลชนปฏิบัติตัวเข้าข่ายการก่อการร้ายและก่อกบฏในราชอาณาจักร เข้าข่ายกระทำผิดกฎหมายอาญา
๒. รัฐบาลต้องจัดการผู้ละเมิดกฎหมายที่นำมวลชนเข้ายึดสถานที่ราชการ ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของทางราชการและเจ้าหน้าที่รัฐอย่างเด็ดขาด

๓. ปฏิบัติการทั้งหมดนั้นถือว่าเป็นการโค่นระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่โค่นระบอบทักษิณ หรือการล้มรัฐบาล

๔. ถือว่าเป็นการละเมิดหน้าที่ของคนไทยต้องร่วมกันต่อต้าน ขัดขวาง และหยุดยั้งการทำลายประเทศ ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เนื่องจากการนำของนายสุเทพที่ต้องการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการเมืองการปกครองประเทศให้ถอยหลัง และการไม่ยอมรับความพ่ายแพ้จากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

พร้อมกับประกาศปกป้องรัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์เต็มที่ โดยยืนยันถึงสิทธิและความชอบธรรมในการเป็นรัฐบาลอย่างเต็มเปี่ยม ๑๐๐% ไม่ได้เป็นจริงตามทฤษฎี “สองนคราประชาธิปไตย” ที่คนต่างจังหวัดตั้งรัฐบาล คนกรุงเทพฯ ล้มรัฐบาล แต่อย่างใด

และว่าที่จริง ในสายตาของผู้ที่เฝ้าติดตามสถานการณ์ เห็นว่า

แม้ “สองนคราประชาธิปไตย” จะเกิดขึ้นจริงก็ตาม แต่ก็เชื่อว่าเรื่องจะจบลงได้โดยง่าย อาจจะเป็นอย่างข้อสังเกตของนายวีรพงษ์ รามางกูร ว่าเหตุการณ์เช่นนี้ส่วนมากจะจบลงด้วยการปฏิวัติรัฐประหาร แต่ก็จะเป็นการจบลงชั่วคราว

แต่หากมองผ่านเวทีมือบของนายสุเทพก็จะชี้ว่า ถึงแม้จะเกิดการปฏิวัติ แต่จะเป็น “การปฏิวัติของประชาชน” โดยตามคำประกาศของนายสุเทพ การปฏิวัติของประชาชนจะนำไปสู่การจัดตั้ง “สภาประชาชน” แล้วคัดเลือก “คนดี” มาเป็นนายกรัฐมนตรี ตั้งตรีมทิมขึ้นมาเป็นรัฐบาลของประชาชน เพื่อปูทางไปสู่ ๖ แนวทางเบื้องต้นคือ

๑. ต้องทำให้การเลือกตั้งปราศจากการซื้อเสียง ขยายเสียง
๒. ทำให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน แก้กฎหมายไม่ให้คดีคอร์รัปชันมีอายุความ
๓. ประชาชนถอดถอนตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และ ส.ส. ได้โดยไม่ต้องใช้เวลานาน

๔. กระจายอำนาจให้ประชาชน โดยให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ได้ทุกจังหวัด

๕. ปฏิรูประบบราชการให้มีคุณธรรม ไม่ให้พึ่งระบบอุปถัมภ์

๖. ปฏิรูปการศึกษา สาธารณสุข คมนาคม และเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ขั้นตอนที่จะมุ่งไปสู่ “ประชาธิปไตยสมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” อย่างเป็นรูปธรรมให้ได้ภายใต้แนวทาง “ประชาธิปไตย” ที่ควรบันทึกไว้มีดังนี้ คือ

๑. ประชาชนจะเป็นคนจัดการบริหารประเทศเอง

๒. ประชาชนจะแต่งตั้งบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี

๓. ตั้งรัฐบาลของประชาชน

๔. จัดให้มีสภาของประชาชน ทำหน้าที่นิติบัญญัติ

๕. จัดการเลือกตั้งใหม่ ให้บริสุทธิ์ ยุติธรรม สอดคล้องเจตนารมณ์ของประชาชนจริงๆ โดยให้เวลาสภาประชาชนและรัฐบาลประชา

จนไปจัดการเรื่องนี้เร็วที่สุด ๘ เดือน ๑๒ เดือน ๑๕ เดือน

๖. จัดการเรื่องการคอร์รัปชัน ไม่ให้มีการล้างความผิดชนิดนี้
หมดอายุความ

๗. กระจายอำนาจการปกครอง ให้ทุกจังหวัดมีสิทธิเลือกผู้ว่า
ราชการจังหวัดของตัวเอง

๘. ปรับปรุงโครงสร้างตำรวจ ให้ตำรวจยึดโยงกับประชาชนใน
พื้นที่

๙. ให้ระบุในรัฐธรรมนูญประเทศไทย ห้ามนำนโยบายประชา
นิยมมาใช้ในประเทศไทย

เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือน น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และพรรคเพื่อไทย
จะไม่จําแน่งายๆ และกอดจุดแข็งของตัวเองไว่นั่น นั่นคือเลือกยุบ
สภา และเข้าสู่การเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยหวัง
ว่าการเลือกตั้งและผลของการเลือกตั้งจะเป็นหนึ่งทองแดงกำแพง
เหล็กให้ ซึ่งนายสุเทพฐ์เกมตรงนี้ดี จึงให้ กปปส.ออกมาสกัดอย่าง
หัวเด็ดตีนขาด ภายใต้ยุทธวิธี “ต้องมีการปฏิรูปก่อนเลือกตั้ง”

มีการใช้ยุทธวิธีทั้ง “บู๊” และ “บู้” ชัดขวาง

บู๊ ก็เช่นขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งก็ได้ผล ๒๘ เขตใน
ภาคใต้ ผู้สมัครลงสมัครไม่ได้

ในส่วนบู้ ก็มีการระดมนักวิชาการของ กปปส. ออกมาชี้ให้
เห็นความเลวร้ายของระบบการเลือกตั้งเดิม และพยายามไขว้รูปแบบ
การปฏิรูปผ่านสภาประชาชนและนายกรัฐมนตรีคนกลาง อันจะนำ
ไปสู่ “ประชาธิปไตยอันสมบูรณ์”

มันสมองก้อนโตของ กปปส. ที่ได้รับการจับตามองก็คือ นาย
สมบัติ ช่างธัญวงศ์ อดีตอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
(นิด้า) ที่ออกมา “ขายชุดความคิด” หลายชุด